

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/188/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214200575
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2214200575.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu : EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, ČO: 36 613 843, proti žalovanému: S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom K. C. K., o zaplatenie istiny 1.818,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. marca 2019, č.k. 5C/234/2015-180, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 650,72 eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 4.9.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania 5,5% ročne

zo sumy 43,22 eur od 16.2.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.3.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.4.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.5.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.6.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.7.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.8.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.9.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.10.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.11.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.12.2011 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.1.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.2.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.3.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.4.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.5.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.6.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.7.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.8.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.9.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.10.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.11.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.12.2012 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.1.2013 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.2.2013 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.3.2013 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.4.2013 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.5.2013 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.6.2013 do 3.9.2013
zo sumy 43,22 eur od 16.7.2013 do 3.9.2013

zo sumy 43,22 eur od 16.8.2013 do 3.9.2013 všetko v splátkach po 80 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie so splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
Vo zvyšnej časti sa zamietajúci výrok potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.167,49 eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 04.9.2013 do zaplataenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému určil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 75,12% (výrok III.) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku v samostatnom uznesení (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 22.1.2014 domáhal zaplataenia pohľadávky 5.232,36 eur s úrokom z omeškania 8,5% ročne od 4.9.2013, zaplataenia úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 16.2.2011 do 3.9.2013 vo výške 426,82 eur a náhrady trov konania titulom nedoplatku zo zmluvy o úvere, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným dňa 18.6.2009. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 15.11.2016 a žalobe vyhovel v časti nároku na zaplataenie istiny 3.414,15 eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne z jednotlivých súm a vo zvyšku žalobu zamietol, keď nárok čo do istiny poskytnutého úveru považoval za dôvodný v uvedenej výške a zamietol v časti istiny postupujúc v zmysle § 5b zákona na ochranu spotrebiteľa a po posúdení úveru bezúročným a bezpoplatkovým. Uznesením odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní proti zamietajúcej časti, bol rozsudok zrušený a vrátený na ďalšie konanie, keď z odôvodnenia rozsudku, nebolo celkom zrejmé ako súd dospel k výške priznanej a zamietanej časti istiny. Súčasne odvolací súd posúdil správnosť posúdenia nároku žalobcu ako bezúročný a bez poplatkov, keď konštatoval, že požiadavka rozčlenenia splátky mala legislatívne vyjadriť zámer vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, aby dostal dôležité informácie ešte pred podpísaním zmluvy o úvere. Súd prvej inštancie po vrátení mu veci zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 18.6.2009 uzavretá úverová zmluva pod číslom 193453654, na sumu 4.963,00 eur, ktorý dlh sa zaviazal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 124,58 eur vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca, v počte 61 od 15.7.2009 s dátumom poslednej splátky 15.7.2014. Výška dojednaných úrokov bola 17,3%, výška RPMN 19,91 % a priemerná hodnota RPMN 17,73 %. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené vo výške 2.669,25 eur. Žalovaný porušil podmienky zmluvy neplatením splátok riadne a včas. Žalobca si uplatnil zaplataenie splátok v počte 42 splatných od 16.2.2011 do 15.7.2014. Žalovaný zaplatil celkom splátky v sume 381,36 eur, v ďalšom splácaní nepokračoval. Pohľadávka predstavovala nezaplataené splátky od 15.2.2011 do 15.7.2014 v počte 42 splátok po 124,58 eur, celkom 5.232,36 eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že zákon o spotrebiteľských úveroch predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Ak neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d)-j), k) a l). Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a účely jeho splataenia. Vzhľadom na neexistenciu splataenia podmienky podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 písm. a). Nakoľko právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 4.963,00 eur, v dôsledku nesplataenia podmienok požadovaných zákonom, je tento bezúročný a bez poplatkov, bol žalovaný povinný zaplatiť len istinu, ktorá predstavuje rozdiel poskytnutej výšky úveru a uhradenej sumy žalovaným, teda rozdiel medzi sumou 4.963 eur a 381,36 eur, čo je celkom 4.581,64 eur. Keďže v časti istiny 3.414,15 eur bolo právoplatne rozhodnuté, zostatok istiny úveru predstavuje sumu 1.167,49 eur (4.581,64 eur - 3.414,15 eur) v ktorej časti nárok žalobcu zostal dôvodný. Súd preto priznal sumu 1.167,49 eur žalobcovi spolu s úrokom z omeškania v súlade § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia SNR č. 87/1995 Zb. vo výške 5,5% od 4.9.2013 do zaplataenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP a zaviazal žalovaného za zaplataenie pomernej časti trov konania 75,12%, keďže žalobca mal úspech len pomerný.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote, jeho zamietajúcej časti podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 4 ods. 2 ZoSU. Spotrebiteľ bol v zmysle požiadavky ZoSU zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. V zmluve mal uvedené, že úver bude splácať v pravidelných mesačných splátkach po 124,58 eur v celkovom počte 61 splátok splatných od 15.7.2009 do 15.7.2014. V zmluve je tiež uvedená výška úrokovej sadzby, výška RPMN, výška priemernej hodnoty RPMN. Podľa názoru žalobcu je tak v zmluve obsiahnutá výška, počet a termíny splátok, v sume splátky je obsiahnutý aj úrok a poplatky, ktoré sú špecifikované v zmluve. Zo zákona nevyplýva rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky. Výklad § 4 ods. 2 psím. i) ZoSU uvedený súdom prvej inštancie v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. Apríla 2008. Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 a tiež na zdôraznenie správnosti svojho názoru poukázal na uznesenie NS SR, sp.zn. 4Cdo 211/2017. Vzhľadom k uvedenému má za to, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, zároveň aby priznal náhrady trov odvolacieho konania 100,56 eur.

3. Žalovaný po obdržaní odvolania súdu zaslal žiadosť o splátkový kalendár, keď uviedol, že vymáhanú pohľadávku sa zaväzuje splácať v minimálnej výške 100 eur mesačne.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že súhlasí s navrhovanou úhradou pohľadávky 1.818,21 eur s príslušenstvom formou splátkového kalendára v pravidelných mesačných splátkach v minimálnej výške 80 eur mesačne až do úplného splatenia pod stratou výhody splátok.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie nie je v napadnutej časti vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 5C/234/2015 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 5.232,36 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 16.2.2011 do 3.9.2013 vo výške 426,82 eur a ročným úrokom z omeškania 8,5% zo sumy 5.232,36 eur od 4.9.2013 do zaplatenia.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v časti zaplatenia úrokov a poplatkov zamietnutá z dôvodu, že úver bol súdom prvej inštancie považovaný za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a to výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

8. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca sa žalobou podanou na súd prvej inštancie domáhal na žalovanom zaplatenia istiny 5.232,36 eur s úrokom z omeškania od 4.9.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 16.2.2011 do 3.9.2013 vo výške 426,82 eur titulom nedoplatku zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0193453654, ktorú dňa 18.6.2009 uzavrel právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava so žalovaným, v zmysle ktorej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.963 eur a to spotrebný úver bezúčelový, ktorý sa zaviazal splatiť v mesačných splátkach v počte 61 vo výške 124,58 eur s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 17,3% ročne, RPMN 19,91%, priemernou hodnotou RPMN 17,73% a celkovými nákladmi spojenými s úverom 2.669,25 eur. Žalovaný predmetný úver riadne a včas nesplácal, žalobca si tak v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 15.2.2011 do 15.7.2014 v počte 42 a celkovej výške 5.232,36 eur. Splátky pôvodne splatné od 3.9.2013 do 15.7.2014 sa stali splatnými dňa 3.9.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 15. novembra 2016, č.k. 5C/234/2015-125, ktorým určil vo výroku I. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.414,15 eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.2.2011 do 3.9.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.03.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.04.2011 do

03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.05.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.06.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.07.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.08.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.09.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.10.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.11.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.12.2011 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.01.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.02.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.03.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.04.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 € od 16.05.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.06.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.07.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.08.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.09.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.10.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.11.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.12.2012 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.01.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.02.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.03.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.04.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.05.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.06.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.07.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 81,36 eur od 16.08.2013 do 03.09.2013, úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 3.417,15 eur od 04.09.2013 až do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol, žalovanému určil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy vo výške 26,62% vo výroku III. s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení. Uvedený rozsudok v časti vyhovujúcej, teda vo výroku I. zostal dňom 14.1.2017 právoplatný, súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že úverovú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko absentuje náležitosť v súlade s § 4 ods. 2 písm. i) a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len istinu, ktorá predstavuje rozdiel poskytnutej výšky úveru 4.963 eur po odpočítaní uhradených splátok úveru v celkovej sume 381,36 eur a premlčaných splátok po 15.1.2009 do 15.2.2011 pri počte splátok 61, splátky bezúročného úveru 81,36 eur. V časti zamietajúcej bola zamietnutá časť istiny ako aj časť úroku z omeškania, keď žalobca požadoval tento vo výške 8,5% ročne a bol mu priznaný len vo výške 5,5% ročne. Proti zamietajúcej časti tohto rozsudku v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a súvisiacich výrokoch III. a IV. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa požiadavky ustanovené v § 220 CSP, keď z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako dospel súd k svojmu záveru o tom, že vo zvyšku o zaplatenie sumy 1.818,21 eur žalobu zamietol. Odvolací súd skonštatoval, že správne dospel súd prvej inštancie k záveru, že sa jedná o spotrebiteľský úver, správne sa zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere a správne dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odvolací súd v závere svojho zrušujúceho uznesenia dospel k záveru, že nie je zrejmé, akým spôsobom súd dospel k výške priznanej a zamietnutej istiny, keď spomína odpočet splátok, pritom premlčaniu sa v rozsudku vôbec nevenuje, neuviedol žiadne zákonné ustanovenia o premlčaní, neuviedol, ktoré splátky a prečo sú premlčané, takisto neuviedol akými úvahami, vychádzajúcimi z akých dôkazov sa súd riadil pri určovaní výške priznanej istiny a tiež zamietnutej časti istiny. Takže mal za to, že takéto rozhodnutie vykazuje znaky nepreskúmateľnosti a odvolanie žalobcu preto posúdil ako dôvodné. Po vrátení veci súd prvej inštancie vo veci vytýčil pojednávanie, na ktoré sa dostavil zástupca žalobcu, žalovaný prítomný nebol. Zástupca žalobcu uviedol, že trvajú na zvyšku uplatnenej pohľadávky v celom rozsahu, keď ku dňu pojednávania zo strany žalovaného nebolo plnené. Na to súd vyhlásil dokazovanie za ukončené a vyhlásil rozsudok, ktorým určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.167,49 eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne od 4.9.2013 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému určil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 75,12%, keď skonštatoval, že úver je bezúročný a bez poplatkov a keďže úver bol poskytnutý žalovanému vo výške 4.963 eur, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi len túto sumu, z ktorej treba odrátať žalovaným zaplatenú sumu 381,36 eur a sumu 3.414,15 eur, ktorá bola už priznaná právoplatným rozsudkom. Takže zostatok istiny

úveru predstavuje sumu 1.167,49 eur, ktorú určil žalovanému ako povinnosť zaplatiť žalobcovi spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne.

9. Odvolací súd sa venoval odvolacej námietke žalobcu, že predmetný úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko úverová zmluva obsahuje všetky zákonom určené náležitosti a to aj náležitosť v súlade s ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSU, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odvolací súd dospel k záveru, že tento názor odvolateľa je správny, napriek tomu, že vo vsvojom skoršom rozhodnutí vyslovil opačný názor. Môže sa stať, že odvolací súd v zrušovacom rozhodnutí vysloví určitý právny názor, ktorý súd prvej inštancie následne (povinne) pretaví do svojho rozhodnutia, avšak odvolací súd po podaní odvolania tento svoj vlastný právny názor zmení (bez toho, aby došlo ku skutočnostiam ako je zmena zisteného skutkového stavu a pod.) a rozhodne inak. Staršia judikatúra uvádza, že takýto postup súdu je možný, nakoľko z OSP (v súčasnosti CSP), nevyplýva viazanosť vlastným právnym názorom. K tomuto názoru sa priklonil aj Ústavný súd SR, ktorý uviedol nasledovné: „pre odvolací súd totiž nevyplýva z § 226 OSP jeho viazanosť vlastným právnym názorom, teda odvolací súd svoj skorší záväzný právny názor môže zmeniť. Potvrzuje to aj súdna judikatúra, podľa ktorej odvolací súd nepostupuje v rozpore s procesnými predpismi ak svoj predchádzajúci vo veci vyslovený právny názor zmení a potvrdí také rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým tento jeho skorší právny názor nerešpektoval (rozsudok Najvyššieho súdu ČR vo veci sp.zn. 28 Cdo 3342/2007). Aj keď zmena skoršieho pre súd prvého stupňa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu je v zásade nežiaduca, nemožno ju považovať za nepatričnú predovšetkým s ohľadom na ústavnoprávny princíp nezávislosti sudcu, ktorý je vo všeobecnosti viazaný len zákonom“.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti teda k posúdeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti z dôvodu absencie náležitostí zmluvy v súlade s § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý sa nastolenou otázkou opakovane zaoberal (rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo 146/2017, sp.zn. 3 Cdo 56/2018, sp.zn. 4Cdo 211/2017 a sp.zn. 4Cdo 187/2017), pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné dôvody obsiahnuté v týchto rozhodnutiach.

11. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernice vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

13. Európsky súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Biróovej konštatoval, že: čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozsudku), z čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice a čl. 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozsudku), pričom Smernica nestanovuje povinnosť

zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky, pokiaľ ide o zmluva patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto Smernica neupravuje, ak táto Smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

14. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. (v čase uzavretia zmluvy to bolo ust. § 4 Ods. 2 písm. i) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré upravovalo, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

16. V úvode všeobecnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona je svojim obsahom úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva. V závere všeobecnej časti Dôvodovej správy sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

17. V Dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti - splácať istinu, úroky a iné poplatky - vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

18. Smernica ako špecifický prameň práva EÚ vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný Smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu Smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok Smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva EÚ transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok Smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákon nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, v opačnom prípade by išlo o výklad contra lege. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (rozsudok ESD C-212/07).

19. Rozsudok ESD C-42/15 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov SR vyskytujú pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere...musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k

jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Záverom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s čl. 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii tohto ustanovenia.

20. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., (predtým zákona č. 258/2001 Z.z.), ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby toto ustanovenie sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice.

21. Zákomom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01.05.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvencia splátok“. V Dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v citovanom rozsudku Súdneho dvora. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

22. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajov za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 písm. cit. zákona, nie je opodstatnený a dôvodný.

23. Odvolací súd tak dospel k záveru, že zmluva o úvere je platná a preto má žalobca nárok na zaplatenie nedoplatku z predmetnej úverovej zmluvy tak, ako si ho vyčíslil žalobca v žalobe. Žalobca žaloval istinu 5.232,36 eur. Z tejto istiny mu bola právoplatne prvým rozsudkom priznaná suma 3.414,15 eur, druhým rozsudkom suma 1.167,49 eur. Takže na istine zostalo uhradiť žalovanému ešte sumu 650,72 eur (5.232,36 - /1.167,49+ 3.414,15/). Preto odvolací súd žalovanému určil povinnosť zaplatiť žalobcovi na istine sumu 650,72 eur a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia č. 87/1995 Zb. s účinnosťou od 4.9.2013, teda od zosplatenia úveru do zaplatenia.

24. Pokiaľ sa týka úrokov z omeškania, tak súd prvej inštancie priznal úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne z jednotlivých splátok , pričom výšku splátky ponížil oproti zmluvne dohodnutej výške na sumu 81,36 eur a to od 16.2.2011 do 16.8.2013 teda v počte 31 splátok prvým rozsudkom zo dňa 15. novembra 2016, č.k. 5C/234/2015-125. Žalobca však požadoval predmetný úrok z omeškania vo výške 8,5% z jednotlivých splátok v dohodnutej výške splátky 124,58 eur. Takže žalobcovi, keďže sa úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov, prináleží úrok z omeškania 5,5% ešte aj zo zvyšnej časti každej jednotlivej priznanej splátky teda vo výške 43,22 eur (124,58 - 81,36). Keďže odvolací súd mal za to, že výška úroku z omeškania je správne, v súlade so zákonom 5,5% ročne a nie 8,5% ročne ako žaloval žalobca, v tejto časti uplatneného úroku vo výške 3% súd prvej inštancie žalobu správne zamietol.

25. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním vo výroku II. teda v zamietajúcom výroku podľa § 388 CSP zmenil tak, že

žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 650,72 eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 4.9.2013 do zaplatenia a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,5% z jednotlivých splátok tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a vo zvyšnej zamietajúcej časti (úrok z omeškania vo výške 3%) podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok potvrdil.

26. Priznanú istinu 650,72 eur s príslušenstvom odvolací súd v súlade s ust. § 232 ods. 3,4 CSP a so súhlasom žalobcu povolil žalovanému uhradiť v splátkach po 80 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním so splnením jednej splátky sa stane splatným celé plnenie. O splátkach pri už právoplatne priznanej istine s príslušenstvom odvolací súd nemohol rozhodovať, pretože nebolo v tejto časti podané odvolanie a istina je právoplatne priznaná aj s určenou lehotou splatnosti.

27. O práve na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného, odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a v tomto konaní plne úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celom rozsahu.

28. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).